

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 12/09/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 191

PHẢI DÙNG NHIỀU LOẠI PHƯƠNG THỨC ĐỂ GIÚP NGƯỜI

Hòa Thượng nhắc, chúng ta không chỉ giúp người khi có cơ hội thuận tiện mà phải dùng những phương tiện khéo léo, phù hợp nhất để giúp người. Nếu chúng ta chân thật là đệ tử của Phật thì chúng ta phải dùng nhiều loại phương thức khác nhau để giúp đỡ chúng sanh. Chúng ta chân thành, khẩn thiết muốn làm việc lợi ích chúng sanh thì tâm chúng ta sẽ chỉ cho chúng ta cách làm. Những gì lưu xuất từ chân tâm thì sẽ không bao giờ có sự sai sót, không bao giờ có tác dụng phụ!

Lời của Thích Ca Mâu Ni Phật nói đã cách đây gần 3000 năm, nhưng 3000 hay 30.000 năm nữa thì những lời này cũng không có tác dụng phụ. Lời của Khổng Lão Phu Tử đã hơn 2000 năm những vẫn mang lại lợi ích thiết thực cho chúng ta. Phật dạy chúng ta đừng cầu bên ngoài mà hãy cầu ở chính mình, chúng ta cầu ở bên ngoài tâm thì sẽ có tác dụng phụ. Trong xã hội hiện đại, chúng ta phải có phương thức để giúp đỡ chúng sanh một cách phù hợp nhất. Hiện tại, chúng ta tổ chức các lớp “*Kỹ năng sống*”, những lớp học này giúp các con biết làm việc nhà, hiểu biết về chuẩn mực của người xưa và lịch sử của dân tộc.

Những năm gần đây, khi tôi đề xướng gói bánh tét, bánh ú, bánh chưng thì mọi người làm theo, nếu chúng ta không đề xướng thì một thời gian nữa những nét đẹp văn hóa truyền thống ngày sẽ bị mai một. Chúng ta phải gìn giữ bản sắc văn hóa dân tộc, dạy các con lớp kỹ năng sống những nét đẹp văn hóa này. Năm ngoái, tôi đã đến một lớp kỹ năng sống dạy các con cách gói bánh, luộc bánh và sau đó các con được ăn bánh ngay tại lớp. Đây là chúng ta dùng phương tiện khéo léo giúp đỡ chúng sanh. Chúng ta muốn giúp đỡ chúng sanh thì chúng ta phải có năng lực. Nếu chúng ta bất tài, vô dụng, ngây ngô thì không thể giúp được chúng sanh.

Hòa Thượng từng nói: “***Bạn nói bạn muốn giúp chúng sanh mà cơm bạn không biết nấu, vậy thì bạn độ ai?***”. Hôm qua, khi chúng ta học lớp “*Thập Thiện Nghiệp Đạo*”, Hòa Thượng nói: “***Bạn muốn độ chúng sanh thì trước tiên bạn phải thành tựu chính mình***”. “*Thành tựu chính mình*” không phải là chúng ta chứng đắc một quả vị nào đó mà là chúng ta hoàn thiện năng lực của mình đến mức tốt nhất.

Trên “*Kinh Hoa Nghiêm*” nói: “***Nhất thông, nhất thiết thông***”. Khi tôi vào trong bếp, tôi không phải chuẩn bị thực đơn trước, trong bếp, trong vườn nhà có nguyên vật liệu

gì thì tôi sẽ dùng chúng để nấu thành một bữa ăn. Nếu nhà tôi có khách thì chỉ trong thời gian rất ngắn tôi đã có thể nấu xong một bữa ăn cho khoảng 20 người. Có rất nhiều phương thức để giúp đỡ chúng sanh, chúng ta không cần phải đứng trên bục giảng thì mới làm lợi ích được chúng sanh. Trong bài giảng của Hòa Thượng, phần phiên âm là: *“Chúng chúng thiện xảo phương tiện”*, nghĩa là có nhiều loại phương thức khác nhau để giúp ích cho chúng sanh. Chúng ta chỉ nghĩ đến lợi ích cho mình, không nghĩ cho người thì chúng ta không thể nghĩ ra phương thức giúp đỡ chúng sanh. Nếu chúng ta tự hỏi mình: *“Mình phải làm gì để lợi ích chúng sanh?”* thì tâm chúng ta sẽ nghĩ ra rất nhiều cách để làm lợi ích chúng sanh.

Hòa Thượng nói: ***“Mỗi năm Tết đến, mọi người đều đến chúc Tết tôi, tôi đều tặng cho họ một quyển sách. Tôi tặng cho họ một quyển “Kinh Vô Lượng Thọ”, nếu họ muốn khỏe mạnh, sống lâu thì không thể không nhận. Có người nói với tôi, năm mới không nên tặng sách vì việc này có thể sẽ khiến họ đánh bài bị thua. Tôi nói, đây không phải là sách, đây là Kinh Phật, là lời giáo huấn của Phật, hơn nữa đây là “Kinh Vô Lượng Thọ”, nếu bạn không muốn có “vô lượng thọ” thì bạn không cần lấy!”***

Giai đoạn khi Hòa Thượng sống, việc tặng Kinh sách, băng đĩa, máy nghe pháp là việc rất thiết thực, hữu hiệu. Năm mới, mọi người thường thích nhận được chữ *“vô lượng thọ”*. Đây là Hòa Thượng dùng phương thức phù hợp nhất ở giai đoạn của Ngài để lợi ích cho chúng sanh. Hiện tại, chúng ta phải tìm được phương thức tặng quà cho người một cách thiết thực nhất, tặng mọi người món quà mà họ cảm thấy vô cùng cần thiết.

Hôm qua, tôi nói với một nhóm người, khi nào mọi người chuẩn bị đến thì báo trước để tôi chuẩn bị cắt sẵn rau. Mọi người nói, rau của tôi rất ngon, sau khi nhận rau, họ thường dùng rau nấu lẩu. Chúng ta nên có những món quà thiết thực tặng mọi người vào các dịp lễ tết. Tôi thường hái mít chín tặng mọi người, những người nhận được đều rất vui. Hôm trước, có một bác đến thăm tôi, tôi mời bác uống nước nho do tôi trồng, bác rất thích uống loại nước này nên tôi đã gửi tặng bác một thùng. Những món quà này có tiền cũng không thể mua được. Điều quan trọng là chúng ta có tâm nghĩ đến người, nếu chúng ta có tâm nghĩ đến người thì sẽ có rất nhiều thứ để tặng.

Gần đây, tôi tặng mọi người củ cải đỏ, cà rốt, khoai tây, những thứ này tôi mua ở chợ với giá rất rẻ. Chúng ta không cần tốn nhiều tiền để có những món quà tặng cho mọi người. Nếu chúng ta có tâm nghĩ cho người thì sẽ có vô số phương diện, cách thức để chúng ta làm. Vào dịp Tết, tôi gói bánh ú, mỗi chiếc bánh nặng khoảng 800gram, rất thơm ngon, dẻo tặng mọi người. Nếu chúng ta khiến người khác vui thì họ sẽ quan tâm đến những việc chúng ta làm, trong vô hình chung họ đã được cảm hóa.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta là người học Phật, chính mình có được lợi ích, chân thật có được chỗ tốt thì chúng ta nhất định phải nói những lợi ích này cho người khác”***. Chúng ta phải nói một cách khéo léo những lợi ích của Phật pháp để mọi người có thể tin theo. Chúng ta chân thật có được lợi ích từ việc học tập Phật pháp, chuẩn mực Thánh

Hiện thì chúng ta phải đem những lợi ích này nói với người khác. Chúng ta không chỉ dùng lời nói mà phải làm những hành động, việc làm cụ thể khiến mọi người cảm phục và muốn học tập.

Hiện tại, trong âm thầm, có rất nhiều người đã làm theo cách mà chúng ta đang làm. Sau khi, chúng ta tổ chức lễ tri ân Cha Mẹ, hiện tại, rất nhiều người đã hưởng ứng làm lễ tri ân vào ngày Tết, ngày lễ, ngày tốt nghiệp, trong các buổi lễ các con nói lời tri ân với Thầy Cô, Cha Mẹ. Có một vị Thầy là Giáo sư, Tiến sĩ đã nói với mọi người rằng, việc Thầy tổ chức lễ tri ân là do học từ chúng ta, lời nói này giống như một sự khích lệ, nhắc chúng ta phải nỗ lực hơn.

Xã hội hiện đại, rất xem trọng vấn đề bản quyền, nếu người nào vi phạm bản quyền thì sẽ bị xử phạt rất nặng, nếu chúng ta dùng phương thức của người khác sáng tạo mà không xin phép thì chúng ta đã vi phạm pháp luật, hiện nay, có rất nhiều người vi phạm bản quyền. Từ 3000 năm trước Thích Ca Mâu Ni Phật đã dạy chúng ta: **“Ta chỉ nói lại những gì mà bấy đời chư Phật đã nói”**. Ngài không sáng tác. Khổng Lão Phu Tử cũng nói: **“Thuật nhi bất tác”**. Ngài chỉ thuật lại chứ không sáng tác.

Có một nhà bác học nhận được chứng nhận sáng chế khoa học, nhưng sau khi ông đọc Kinh Phật thì ông đã trả lại bằng sáng chế đó vì ông thấy điều này không phải là phát minh của mình mà Thích Ca Mâu Ni Phật đã nói từ rất lâu. Thích Ca Mâu Ni Phật nói: **“Sắc tức thị không, không tức thị sắc”**. Khi các nhà khoa học phát minh ra kính hiển vi, họ được cấp bằng sáng chế vì kính hiển vi giúp mọi người nhìn thấy vô cùng nhiều loại vi trùng trong nước. Trên Kinh, Phật từ lâu đã nói trong bài chú **“Tỳ Ni Nhật Dụng Thiết Yếu”**, những câu chú cần dùng thường ngày của một người tu hành. Trong đó nói, buổi sáng, trước khi bước chân xuống giường thì người tu hành phải trì một câu chú: **“Từ sáng sớm đến chiều tối, tất cả chúng sanh phải tự giữ mình, nếu ở dưới chân tôi mà bị giẫm nát nguyện cho tất cả chúng sanh tức thời được sinh Tịnh Độ”**. Từ hàng ngàn năm trước, Phật đã quán sát, trong một bát nước có tám vạn bốn ngàn con vi trùng, nếu chúng ta không dùng tâm thanh tịnh quán sát, khởi tâm thương yêu thì khi chúng ta uống nước chúng ta giống như đã ăn thịt chúng sanh.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta là những người học Phật, chúng ta chân thật có được lợi ích từ việc học Phật, chỗ tốt từ việc học tập chuẩn mực Thánh Hiền thì phải chia sẻ với tất cả chúng sanh để tất cả chúng sanh đều được hưởng những lợi ích này”**. Chúng ta phải tích cực làm những việc lợi ích chúng sanh. Có những người thích đóng cửa ở nhà niệm Phật, không muốn ra ngoài. Nếu chúng ta không lao động thì không thể biết sự vất vả của những người nông dân để làm ra hạt gạo, ngọn rau. Thầy Trần từng kể, khi được giao tả con gà, một số em học sinh đã tả con gà sau khi đã được đặt lên bàn thờ vì chúng chưa bao giờ nhìn thấy con gà còn sống. Một số người không thể phân biệt được sự khác nhau giữa trâu và bò.

Chúng ta muốn có nhiều phương thức, phương tiện để tích cực làm việc lợi ích chúng sanh thì chúng ta phải có năng lực. Thí dụ, chúng ta dạy lớp “*Kỹ Năng Sống*” mà chúng ta không có kỹ năng, chúng ta chỉ nói lý thuyết thì không thể thuyết phục được các con. Chúng ta phải đặt mục tiêu ít nhất là sau ba năm, mình phải có những kỹ năng cần thiết, phải tự hoàn thiện mình. Tôi luôn không ngừng học tập, tôi nhìn hình ảnh mọi người làm đậu thì tôi đã biết đậu hôm đó có ngon hay không. Tôi nhìn qua Camera thì biết vườn rau đã bị sâu, nhiễm rầy hay bị thiếu dinh dưỡng. Chúng ta muốn dạy người khác thì chúng ta phải biết nhiều hơn họ một bước. Nếu chúng ta biết 214 bộ thì chúng ta dạy mọi người học 214 bộ, có cô giáo, trong một buổi học chỉ dạy học trò một bộ. Chúng ta liên tục học tập thì sẽ không ngừng tiến bộ.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta phải toàn tâm toàn lực dùng những phương thức khéo léo nhất để làm lợi ích chúng sanh. Quan trọng nhất là chúng ta giới thiệu pháp môn Tịnh Độ cho mọi người”***. Khi tôi mở trang web dạy chữ Hán, nhiều người ban đầu chưa học Phật, sau khi học chữ Hán thì họ đã tin Phật. Tôi dùng cuốn “*Nhi đồng học Phật*” để dạy chữ Hán nên mọi người muốn học chữ Hán thì sẽ phải đọc sách đó. Trong bài đầu tiên của cuốn “*Nhi đồng học Phật*” nói: ***“Phật dạy người người đều có thể thành Phật, chỉ cần bỏ ác làm thiện, tư tưởng thuần khiết liền có thể thành Phật, chúng ta tương lai sẽ trở thành Phật, mọi người cùng cố gắng nhé!”***.

Một người học trò lớn tuổi của tôi ở Hưng Yên, trước đây không tin Phật, sau khi học xong 100 bài trong cuốn “*Nhi đồng học Phật*”, ông đi tìm tôi, ông nói: ***“Ngày trước con không tin Phật, sau khi con học Nhi đồng học Phật thì con tin Phật”***. Đây là chúng ta dùng phương tiện khéo léo giúp ích chúng sanh. Chúng ta giúp ích chúng sanh trên một phương diện nào đó nhưng đồng thời họ được học Phật. Chúng ta dạy họ học ngoại ngữ bằng giáo trình dạy chuẩn mực đạo đức Thánh Hiền thì họ cũng sẽ được học chuẩn mực Thánh Hiền. Khi tôi đến các khu đào tạo, tôi không nói mình là người học Phật, niệm Phật nhưng mọi người gặp tôi đều nói: ***“A Di Đà Phật, con chào Thầy!”***.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta có được lợi ích chân thật từ Phật pháp mà chúng ta không nghĩ cách giúp người thì chúng ta không phải là một Bồ Tát, nếu chúng ta có được lợi ích mà chúng ta chỉ an hưởng cho riêng mình thì chúng ta là phạm phu trong sáu cõi. Chúng ta phải giới thiệu pháp môn Tịnh Độ cho mọi người, giúp người lìa khổ được vui”***. Trong tất cả các việc, chúng ta giúp người niệm Phật thì họ sẽ lìa khổ được vui, chuyển phàm thành Thánh, đây là cách giúp người rất ráo nhất. Có người cho rằng, việc con cái tri ân Cha Mẹ, vợ chồng tri ân nhau là duyên ái, khiến mọi người động tâm, nhưng khi mọi người nói lời yêu thương, xóa bỏ thù hận thì gia đình của họ sẽ hạnh phúc. Sau khi họ có gia đình hạnh phúc thì chúng ta hướng họ đến sự giải thoát.

Có những người muốn ly dị vợ hay chồng để đi tu, trong một buổi tri ân ở thành phố Đà Nẵng, có một người nam đã dẫn vợ lên tri ân và xin người vợ cho đi xuất gia. Tôi nói đó là việc riêng của hai người, không nên lên diễn đàn nói. Những người bỏ gia đình

đi tu thì con cái sẽ không có người giáo dục, việc này sẽ gây hại lớn cho xã hội. Chúng ta giúp mọi người có con hiền, cháu thảo, vợ chồng hạnh phúc, sau đó mới nhắc họ đó không phải là hạnh phúc rốt ráo, cách rốt ráo nhất là hướng đến sự giải thoát, lìa khổ, đạt đến an vui chân thật. Cho dù chúng ta có cuộc sống hạnh phúc như thế nào thì Sinh – Lão – Bệnh – Tử, “ái biệt ly khổ”, “oán tắng hội khổ”, “ngũ ấm xí thạnh” khổ cũng sẽ đến.

Hằng ngày, nếu chúng ta cầm xôi chuối, người khác sẽ nghĩ rằng chúng ta đang niệm Phật, trong vô hình chung chúng ta đã dẫn khởi họ đến việc niệm Phật. Hằng ngày, cháu của tôi thường lên đây chơi nhưng khi tôi ngồi niệm Phật, các con tôi không để cháu lên làm phiền tôi. Khi chúng ta ngồi niệm Phật thì những người xung quanh đã ghi lại những hình ảnh của chúng ta vào trong A Lại Da Thức của họ, đây là chúng ta dùng phương tiện khéo léo gieo câu “**A Di Đà Phật**” vào trong A Lại Da Thức của mọi người.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta khuyên họ chưa chắc họ đã nghe nhưng họ tự mình thể hội thì tự nhiên trong lòng họ biết chúng ta đang ngồi đó niệm Phật, những câu “A Di Đà Phật” được ghi lại trong A Lại Da Thức của họ. Chỉ cần trong tâm họ khởi lên một câu “A Di Đà Phật” thì công đức vô lượng, bây giờ họ chưa được độ, thậm chí đời này họ chưa phát tâm niệm Phật thì đời sau họ nhất định cũng sẽ niệm Phật**”. Chúng ta là người học Phật, niệm Phật chúng ta phải làm những việc phù hợp nhất để nhắc nhở mọi người. Ngày trước, khi tôi mặc áo có ghi chữ “**A Di Đà Phật**” tôi cũng cảm thấy hơi ngại hiện tại, hầu hết các áo tôi mặc đều có chữ “**A Di Đà Phật**”. Nếu có người nào gặp tôi thì danh hiệu “**A Di Đà Phật**” đã lưu vào trong A Lại Da Thức của họ, đây là cách gián tiếp nhưng đã giúp họ gieo chủng vào trong tâm.

Hòa Thượng nói: “**Khi tôi ở Hoa Kỳ, xung quanh phòng tôi đều dán các chữ “A Di Đà Phật”, mọi người bước vào đều nhìn thấy chữ “A Di Đà Phật”, đây là cách trồng thiện căn cho mình cũng là giúp người khác trồng được thiện căn. Quan trọng nhất là ở mọi lúc, mọi nơi có thể dùng những phương tiện khéo léo nhất để giúp người khác trồng được thiện căn**”. Chúng ta không dùng những phương thức khô cứng mà phải dùng những phương pháp linh hoạt để mọi người hoan hỷ tiếp nhận. Trước đây, có những người cảm thấy niệm Phật tốt nên họ về báo Cha Mẹ niệm Phật và nói nếu không niệm Phật thì sẽ đọa Địa ngục. Cha Mẹ cảm thấy như con cái đang dạy dỗ mình thì sẽ phản kháng. Hòa Thượng nhắc chúng ta phải dùng những phương pháp khéo léo để mọi người có thể tiếp nhận vậy thì chúng ta mới là người có trí tuệ.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập Mang lại lợi ích cho mọi người!